

היה נוטל פרק שלישי סוטה

כ.

עין משפט
נר מצוה

ו א מיי פֿיר מהל' סוטה
הליג עשן טו:
ז ב מיי פֿיג שם הליג
סמג עשן טו:
ח ג מיי שם פֿיר הלכה
ד:
ט ד מיי שם הליג:
י ו מיי שם הליג:
יא ז מיי שם פֿיג הלכה
טו:
יב ח מיי שם הליג:
יג ט מיי פֿילא משה ת"ת
הלליג סמג עשן יב
טו"שע"ע יוד"פ רנו ספי
ו:
יד ט מיי פֿיר מהל'
ערכין הליג:
יז י מיי פֿילא משה
תפליל הליג סמג
עשין ד טו"שע"ע יוד"פ סימן
רנע ספי ו:

תוספות שאנץ

שהוא טמא: דאמר קרא
 וְהָיָה שֶׁמֶרֶם כֹּהֵן
 הַקֹּדֶם מִיִּזְרָאֵל מִכָּל
 דֹּבֵר אֲחֵר הֵם מֵרִים אֶשׁ
 מִיִּזְרָאֵל וְנָקָה עַם
 בִּדְבוּקוֹתָיו דָּהָא מִקָּמִי
 מִיִּזְרָאֵל אֲבָי בְּנֵי
 בִּדְבָרָה
 נִנְהוּ: ל"ה: **מִתְנֵי**
 מְמַלְּחָה נִנְהוּ בְּצִדֵּי הָאֵשׁ
 כִּי כֹחַ הָאֵשׁ הַקֹּדֶם
 זָרָאן לִקְרוֹת בְּנֵי
 שְׂלָא יִתְבוּ: וּמִנְחָתָהּ
 מִתְּפֹרֶת אֲבִידָהּ הִישִׁין
 הַדּוּחָאִי וְקִבְּרֵיהּ כִּלְכִּיל
 שְׂפֹרֶת בְּעוֹרָה הָאִי
 מִתְּפֹרֶת בְּעוֹרָה הִישִׁין
 שְׂפֹרֶת מִתְּפֹרֶת וְכָל
 שְׂמִנְתֵּיהֶן לְשֹׁמְרוֹת וְקָא
 חָשִׁיב לֵיהּ לֵהָא תַּשְׁרִיטָא
 ל"ה: הָאִי
 מִתְּמַלְּחָא גִידִין פִּי הַגִּידִין
 בְּכַלְהֵיהּ נִשְׁתַּחֲוִי וְנִתְּחִי
 מִלָּאָה גִידִין וּגַם בְּכַשְׂרָה
 עֲנִישֵׁת שִׁטְטָל שֶׁ
 נִפְתָּח הָאֵל הַנִּיחַ כְּסָפִיר
 כִּנְסִין שְׂרָשְׁרִין מוֹדֵקִין
 בְּנֵי שֶׁאֵם תַּחֲסוֹר אֲחֵת
 אֲחֵת אֶלֶף הָאֵל אֲלִילֵהָ אֵם
 אֲחֵת אֲחֵת אֲחֵת בְּרִיתָהּ
 אֲחֵת אֲלִילֵהָ וְהִ' מֵאִיד
 פִּי כִנְסִין הוּא לֵד הוּא (ל)
 אֲחֵת וְיִיד מִכְּרָא אֵת
 הַשֵּׁם:

(א) נראה דל"ל אם יוסיף יו"ד
על הוה אחרון נמצא מצרך
את השם.

מגילת נגזרת. ירושלמי מני נגזרת תחת צירי של היכל למה בשביל לשחקת לול קטן היה שם ושם המים נשפכים מני אין זהו משום קדושה מהו לגבול בזה את הטיט מה בזה המים נשפכים ים זה משום קדושה: ממקח המגילה ואמרה אני שומרת וצונו צוה אחר להם שרמה

לשם שימחק כמה ימוחק מני רבי
חנין ב"ש אומרים אחת ובה"א ששים
א"ר אלעאי טעמא דב"ה כדי לכתוב
יהי: **אמר** ר' ירמיה למהוק לה
מה"ת איבא ביניהו. מיהא לרבי והא
צימי ר"מ נפסקו כבר המים המרים
כדאמר' צפ' צתרה (לקמן 97 מו).
דר' יוחנן נ"ו וזכאי פסקין ועוד האמר
רבה (לעיל ד' ט:). מגילת סוטה שכתבה
קודם שקבל עליה שזועה לא עשה
ולא כלום א"כ מ"ט דמ"ד מוחקין
לה מן התורה וליכא למימר מ"ד
מוחקין לה מן התורה לית ליה דרבה
א"כ אמאי אמר לר"ש לעיל (ד' יט:). כדי
נכסה לימא לית ליה דרבה אלף הכי
משמע דבהא דרבה כ"ע מודה ואיכא
למימר מ"ד מוחקין לה מתורה כגון
אם נכסה אותה פרשה בתורה לאחר
שקבלה עליה שזועה אע"פ שהסופר
לא נכתוין לשם סוטה אלף לשם ס"ת
ומה שאין מטילין קנקנתום לתוך הדיו
לפרשת סוטה אפי' בזמן הזה משום
דכתוב בה ומזה דבעינן כתב שיכול
למחות וכיון דס"ל מוחקין לה מן
התורה ש"מ דקסבר דלאותה פרשה
אפילו כתובה בתורה קפיד קרא
דבעינן שיכול למחות:

אב תורה דסתמא כתיב הכי
נמי דמוחקין. לפוס האי
דחיו ה"מ למיפך וכי לית ליה לת"ק
הא דתנן י' כל גט שנכתב שלא לשם
אשה פסול כ"ל היה עובר בזוק
אשמע קול סופרים מקרין וכו' וה"מ
לתרועי דילמא עד כאן לא אמר גבי
גט דסתמא פסול משום דלשה לאו
לגירושין עומדת אבל סוטה אחר
שקינא לה ונסתרה סתמא להשקות
עומדת כדלמרינן בריש מסכת וזבחים
(דף ב:) א"נ עד כאן לא פסלינן גבי
גט אלא משום דסתמא וכדת לא אמר
ר' חננא וכו' מיהו היחא לאימניק לשם
רצח לא הדרא מנתקא ע"י מחיקה
לשם לאה ולרבי אחי בר יאשיה נמי
אע"ג דעשייה לידה מחיקה היא
מיהו מהני קלח דכתב בסתמא ועשה
לה ולא כתב ונמחה לה דרשין ליה
נמי אכתובה דבעינן דלכתוב לשם
אלות בעולם מיהו האי נמי האי דלא
כתיב

ת דבקי אנא אלא אפילו למיחש לזכוב דדילמא אתי
מחיק ליה ומשווי ליה ר"ש דבר אחד יש לי שאני
תום שמו איני והא ^ט תניא אמר רבי מאיר כשהייתי
ממעאל הייתי מטיל קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר
ל ר"ע אסרה עלי קשיא שמוש אשמוש קשיא
ז שמוש אשמוש לא קשיא מעיקרא אתא לקמיה
מצי קם אליביה אתא לקמיה דר"י וגמר גמרא
ר"ע סבר סברא אלא אסרה אאסרה קשיא קשיא
אומר היה ר"מ לכל מטילין קנקנתום לתוך הדיו
חזו

ומשוו ליה רי"ג. כגון דל"ט דאחד: דבר אחד יש כו'. ואינו
 ר"ע קודם (ו) ואמר הכא דר"י קודם: לא מלי למיקם
 ה לו פנים ועל טהור טמא ומראה לו פנים: אחא לקמיה
 ומברכו וברכו: והדר אחא לקמיה דר"ע לימסבר סברא.
 אסור חזר מותר ועל מה כל דבר נסמך ועל איזה מקרה חזר
 דש נשאל צדיק המדרש מהיכן ילמדוהו ולאוהב משנה ידמוהו:

סוף

קשיא דר"ע אדר"ע **הס קאמר מחיקה מעכבא**. את האונס דל
זמן של נמחקה אם אמרה איני שותה יכולה לחזור זה ולא אנסינ
לה להשקותה אבל אם נמחקה המגילה מערעין אותה על כרחא
והאפי' לא קירב הקומץ דהא והשקה קמא דקודם הקטרה להי
דרשין והכא קאמר קומץ מעכב את
האונס דכל כמה דלא קרב קומץ אי
אמרה איני שותה לא אנסינ לה
להשקותה: וזוהי ואמרה שותה אני.
לדר"ע מהו להשקותה מליונה: שיתן
מר. דבר מר: שמים כדכ.

אני מהו כיון דאמרה
קאמרה וכיון דאחזיק
מציא הדרה בה או
שותה אני גליא דעו
הוא דאמרה תיקו אמנו
שיתן מר לתוך המים
המרים שמרים
נמוחה המגילה אמר
מתפס ומנחתה
מגילתה כשרה להש
ינמוחה המגילה ואמ
גשפכין ומנחתה מת

היינו נשרפת כדאמר לקמן (ד' כג.) ואלו שמנחותיהם נשרפות וקא חשיב להא האומרת איני שומה: ואין מגילה כעצירה להשקות בה סוטה אחרת. בדבעינן כתיבה לשמה דכתיב * נעשה לך הכתוב לה לשמה: המים נעפין. יצונו לדמרה טמאה איני בדוקה ועומדת היא ומים המרים לא ניתנו אלא לזכר את הספק: מערערין אופס. דלמלא טהורה היא ומחמת רחמנותא קאמרה: מסמלא גידין. ההידין שבגליה נופחין ונראית כמגילה גידין. וגם צורה נעשית בטהרה שטה של נפיחה והכי תניא כספר * כמין שרביטין מזורקין בה: שאל טמא העורה. שערי נקור או עזרת נשים שתאל דרך שם. ולקמיה * פריך והא אמרין בעלמא דשערי נקור לא נתקדשו וכ"ש עזרת נשים ומות מותר ליכנס למתנה ליה: דיע שזוכוס טולה לה. תראה ותלמד בצפרשת סוטה שהזכות תולה דליפני מונקתה ומזרעה זרע ונקמה ע"י מונקות כדי וזיעת זרע ט' חדשים וי"א יותר כדמפרש בגמ' * : מלמה סיפולא. מפרש בגמ' * : רבי יהושע אומר רוצה אשה בקב וסיפולא גרסינן. ובגמרא * מפרש מאי קאמר: מכות פירושו. מפרש בגמ' * שמנה אחת עצמו בכתלים להראות שהוא עניו ונעו: גב' לנבל. סופר: ואם תסבר אום אחס. כגון א' וס' אלהים אמת (ימיה) * או תימרת אות אחת כגון בראשית צברא אלהים: דבר אחד יש לי לקמן מפרש מאי תשובה היא זו: כסב שיוכל למחוס. ורבי שמעאל סבר מוחקין לה מן התורה ולא בעי כתיבה לשמה ונאפרשת סוטה לחודה קא קפיד: מאי קאמר ליה ומאי מדר ליה. מאי קאמר ליה ר' שמעאל דקא מדר ליה ר"מ דבר אחד יש לי

שְׁעוֹשֶׂה רוּשׁ וְאִינוּ נִמְחַק מֵהָ עֵינִי קִנְיָנָם אֲלֹל חִסְדֹּר וִיתוֹס
לְגַמְחָה: **קִשָּׁא שִׁימוֹשׁ אֲשִׁימוֹשׁ** דְּקֹאֲמֵר לְעִיל שִׁימוֹשׁ
עַל עֵינִי טַעְמִיָּה שְׁהִי אֲמוֹר עַל טַמָּא טַהוֹר וְתֵּם
אֲרִיבִיָּה. **וְגַמְרָא גַמְרָא**. הַמְשַׁנִּית סְתוּמוֹת כְּמוֹ שֶׁחַן כְּדַגְמִי לְהוֹ
לְדַרְי' וְגַמְרָא. הַטַּעַם הַמְשַׁנֵּה מִפְּנֵי מֵה זֶה אֲמוֹר חֵט טַהוֹר ז'
לְעִלְמוֹד עַל עֵינִי טַעְמִי הַמְשַׁנֵּה מִפְּנֵי מֵה זֶה אֲמוֹר חֵט טַהוֹר ז'
תַּלְמוּד שְׁהִי צִינִי הַנְּתַלֵּם וְלִהְיוֹן דְּבֵר מִתּוֹךְ דְּבֵר כְּשֶׁהִי דְּבֵר
ז' תַּלְמוּד שְׁהִי צִינִי הַנְּתַלֵּם וְלִהְיוֹן דְּבֵר מִתּוֹךְ דְּבֵר כְּשֶׁהִי דְּבֵר

(א) לַעֲלֹי עִיר: (ב) נָעַר
חֲמוּסִים פָּסָחִים: כִּדְרָה
טַבּוֹל יִבְמֹת: דְּרָה וְרָחֵל
וְחֹסִי: וְחֹסִי לֵב: דְּרָה
וְנִמְחָלִים: (ג) לַעֲלֹי חֲמוּסִים
לִקְמֹן לֵב: דְּרָה בֵּן עֲשָׂרָה
(ד) כְּבוֹדוֹת: כִּבְ: וְעִי
חֲמוּסִים לִקְמֹן לֵב: דְּרָה
וְרָחֵל: כִּבְ עִיר אֲחֵיהֶ
(ו) וְיִכְיָהוּ בִּשְׁמָקָה בְּגִמֵּר
לִקְמֹן כֵּל: וְחֹסִים כֵּל דְּרָה
בְּרָחֵל בֵּן חֲמֹשִׁים וְשָׁלֹשׁ
חֲמוּסִים: (ז) עִירֹבִין יִגֵּר
(ח) לַעֲלֹי חֲמוּסִים: עִירֹבִין
יִגֵּר: כִּבְ עִיר עֲשָׂרָה
(ט) כַּבְּמִדְרָה: (י) וְנִמְחָלִים
מִטָּה: (יא) וְעִירֹבִין: וְנִמְחָלִים
(כ) לִקְמֹן כֵּל: (ג) וְנִמְחָלִים
(ד) לִקְמֹן כֵּל: (ה) עִיר
(ו) עִירֹבִין: (ז) וְנִמְחָלִים

הגהות הב"ח

(א) גמ' או תייתר אות א':
(ב) רש"י ד"ה קשיא וכו'
קודם והכא אמר דר"י:

גליון הש"ס

מתני' מערערין אותה.
 עיין פרש"י איוב לט כט:
 שם מבאן אומר בן עזאי
 וכו'. ע' חגיגה ד' ג ע"א
 תד"ה נשים לשמוע:

מוסף רש"י

[illegible]